

Ken Loach Cineasta britànic

“Sento solidaritat pels meus personatges”

Catalunya, quart país de la UE en consum de cinema

Contràriament, s'hi veuen molt poques pel·lícules en llengua catalana, només el 2,13% del total del cinema de l'any 2018

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 31 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15166 - AVUI / Any XLI. Núm. 14036 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-9

Miquel Buch Conseller d'Interior

“El país ha respost a una sentència injusta; els partits, no. Això ha generat frustració”

RELAT • “Hem apartat del relat el dret a decidir. Tots estem parlant d'ordre públic”

DIMISSION • “Abandonar el vaixell ara seria d'una gran irresponsabilitat”

INVESTIGACIÓ • “Alguna actuació policial no s'ajustava als protocols establerts”

Alcaldes, regidors i càrrecs territorials van compartir escenari i projecte amb els màxims representants del país ■ J. LOSADA

Unitat des de la base

L'Assemblea de Càrrecs Electes: 2.000 autoritats i un objectiu comú

Marlaska nega els abusos de la policia

El ministre troba impecable l'actuació

La fiscalia renuncia a perseguir Marta Rovira

Uñó

Claudi Uñó
Mestre pastisser

La Riera, 84-86
08301 Mataró (BCN)
Tel. 93 755 24 40
info@pastisseriauno.com
www.pastisseriauno.com

Ampli assortiment
de panellots

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Emili Gispert

Fins al final

Fins al final, ens diu Pedro Sánchez que pensen arribar els serveis secrets de l'Estat per trobar vincles que relacionin polítics independentistes amb Tsunami Democràtic. És a dir, que estableixin una relació delictiva entre representants legítims d'una part important –amb majoria al Parlament– de la ciutadania i una "organització criminal que impulsa atacs terroristes", que és com ha definit la Guàrdia Civil aquesta plataforma a la qual només se li pot imputar el "delicte" d'haver convocat amb èxit una protesta massiva contra la sentència del Suprem.

Res no ens ha d'estranyar, tenint en compte la darrera perla del president en funcions que, cada dia que passa, ens dona mostres de la "serena fermesa" i el rigor intel·lectual amb què tant ell com els seus ministres busquen solucions al problema que té Espanya amb Catalunya. Serà i ferm ha dit que l'independentisme té la mateixa visió de la societat que la ultradreta. Un altre tros a l'olla per anar fent el caldo gros en què es barregen inde-

Arribaran fins al final, oh, i tant que sí, que ja tenen Espanya Global perquè els renti la cara. I tal dia farà deu anys

pendentisme, violència, terrorisme, ultradreta i el que convingui. Grande-Marlaska ha estat especialment actiu en la seva condició de ministre de l'Interior. Troba impecable l'actuació de la Policia Nacional, menysprea els ciutadans ferits en les protestes i banalitzava el terrorisme comparant els aldarulls de Barcelona amb els morts d'ETA. En un estat en què la divisió de poders dorm el son dels justos, el president del Tribunal Suprem arenga els militars anunciant mà de ferro contra els independentistes, negant-los la condició de racionals i la vicepresidenta Carmen Calvo amenaça Bèlgica si la justícia belga no lliura Puigdemont. Arribaran fins al final, oh, i tant que sí, que ja tenen Espanya Global perquè els renti la cara. I tal dia farà deu anys. Llavors, els importarà un rave el que determini el Tribunal Europeu de Drets Humans, com acaba de passar amb la sentència injusta de la qual Marchena va ser ponent, que inhabilitava el president del Parlament basc, Juan María Atutxa. Són les eleccions, estúpid!, diuen els analistes polítics. Doncs res, a esperar l'11 de novembre.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La castanyada

La calefacció de casa comença a donar senyals de vida. Està programada: ella sap quan s'ha d'engegar i apagar. De moment, s'escalfa a primera hora. A mig matí se n'absté. Som a marina, encara fa calor. Potser massa? Aquesta nit és la castanyada. Recordo haver-la celebrat amb fred, però ni molt sovint ni massa. La iconografia d'aquest dia presenta la castanyera abrigada fins al nas, i els clients amb bufanda i paraigua. Sempre, també per Nadal, imitem les estampes del nord d'Europa o, per no anar tan lluny, les pirinenques. Als cromos sempre hi fa més fred. El dibuixant Ferràndiz, autor de les nades –en dèiem *christmes*– que la gent s'enviava per Nadal i també d'uns contes retallats amb noies que anaven amb vespa i guàrdies urbans bondadosos, va fer famosa la imatge de la castanyera fredolica. Als que els havíem llegit, que som els més grans de la colla, ens ha quedat la idea que "abans" per Tots Sants i també per Nadal feia més fred. Potser sí. Els divulgadors de l'emergència climàtica ho certifiquen. De totes maneres, tant de fred com l'il·lustrat per

“Aquest any coincideix amb un altre inici de campanya electoral

Ferràndiz, no. Si més no a marina. Ferràndiz, que jo sàpiga, n'era, era de Barcelona.

La noia que torra i ven castanyes i moniatos a la plaça de més amunt va amb màniga curta. Els clients ja han fet el canvi d'armari i han tret jaquetes i jerseis. Van de "mig temps": ni d'estiu ni d'hivern. Amb la indumentària d'estiu passa que s'acaba avorrint. Arriba un dia, cap a mitjan setembre, que ens hem cansat de portar-la i comencem a enyorar la d'hivern. Jo no sabria dir si som nosaltres els que avorrim la roba d'estiu o és la roba d'estiu que s'atipa de nosaltres. Aque-

lla camisa que ens hem comprat així que ha començat a fer calor i que ens cau tan bé i que trobem que ens afaforeix, al setembre és un drap flàccid que suplica un relleu després de tants dies de suportar el sol, la calor i les nostres secrecions corporals. Va directa a l'armari així que fa una mica de fred. La hivernació li prova: quan torna la calor surt tan contenta i disposada a fer una nova campanya. A mi els habitants de països tropicals em fan sempre una mica de pena perquè estan subjectes a la mateixa camisa i els mateixos pantalons tot l'any i no els arriba mai el torrefactor de castanyes. Celebren amb més intensitat que nosaltres Tots Sants i el dia de Difunts, però amb mànigues de camisa. Amb mànigues de camisa sembla que celebrin la resurrecció dels morts.

Amb la castanyada d'avui arriba la campanya electoral. Quan les eleccions estaven prohibides i no es podia parlar de política, els articulistes sempre acabaven parlant de les castanyeres. Em permetran que recuperi el vell costum, entre tantes castanyes i moniatos com s'anuncien.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/rpui6i>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

No poden, però ho fan

Dilluns farà tres setmanes una sentència que no s'aguanta per enlloc va imposar penes terribles als líders independentistes catalans. No és allò més lògic, i així ho entenem molts diaris i comentaristes estrangers que se'n fan creus del càstig i de la manca de diàleg per part d'Espanya, però ja ho hem ben interioritzat. No ho podien fer, però ho han fet.

Fa un mes, nou membres dels CDR eren detinguts en diferents punts de Catalunya. Set d'ells són a la presó, alguns incomunicats i sense llum a les nits, després d'unes detencions plenes d'irregularitats, per dir-ho suau. Més repressió injustificada. No ho podien fer, però ho han fet.

La Policia Nacional entra en un bar a la via Laietana els dies posteriors a la sentència. En fa sortir un noi que és vexat, colpejat i fet agenollar a la vorera. Tothom es posa les mans al cap i s'exclama que això la policia no ho pot

“L'Estat continua fent coses que mai es hauríem pensat que podria fer en democràcia

fer. No ho podien fer, però ho han fet. Més repressió normalitzada.

Les actuacions irregulars de la Policia Nacional i dels Mossos d'Esquadra han estat innombrables aquests últims dies. Des de les nombroses càrregues injustificades, fins als cops al cap amb les defenses filmades en diferents

ocasions, passant per les detencions indiscriminades i aleatòries com la de la Xènia, al carrer Jonqueres, o la de la Laura, arrossegada per mossos de paisà a Tarragona. Repressió fora de lloc i fora de la llei. No ho podien fer, però ho han fet.

Com tampoc podia, la Policia Nacional, tirar pilotes de goma i hi ha quatre persones que han perdut un ull, ni tampoc hi ha prou raons per haver enviat a la presó trenta-un detinguts, ni encara menys hi havia motius per destruir la terrassa d'un cafè com van fer dissabte els Mossos.

No ho podien fer, però ho han fet. I les conseqüències per als responsables d'aquests actes brillen per la seva absència. Més aviat, tot el contrari. Lloances, excuses i acusacions de delictes molt greus, com ara terrorisme.

No ho podien fer, però ho han fet. Feia molt temps que no sentia tanta pudor de dictadura.

De reüll

Anna Balcells

Muts i a la gàbia

Sembla que, últimament, s'ha posat de moda tractar els ciutadans d'immadurs, d'individus que no saben el que es diuen. Ho fa Pedro Sánchez quan, contrariat amb els resultats encara calents de les urnes, distreu l'atenció amb negociacions de curta volada per acabar convocant unes altres eleccions. "Ara sí", diu el lema de campanya del PSOE. Ara sí, se suposa, que la gent haurà après a votar i donarà finalment a Sánchez la majoria que el deslligui de mans.

I ho fa, també, el president del Consell General del Poder Judicial, que és alhora president del Tribunal Suprem, quan ridiculitza els que es manifesten contra les condemnes de l'1-O recriminant-los que ni tan sols s'han llegit la sentència. "Protesten per una cosa que desconeixen absolutament", dictamina des de la càtedra.

Per aquesta regla de tres, no podríem participar en vagues, posem per cas, per defensar la qualitat de la sanitat o l'educació públiques perquè... què sabem nosaltres d'economia, dels complexos equilibris per fer quadrar els comptes de l'Estat? Muts i a la gàbia. Francament, tal com tenim el pati, em fa l'efecte que atacar amb arrogància i menyspreu elitista les opinions que no ens agraden és l'últim que necessitem. No cal menystenir els que discrepen de les decisions del poder fent passar per ignorància el que és un legítim i fonamentat motiu de protesta.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE L'INTERIOR EN FUNCIONS

Fernando Grande-Marlaska Menyspreu pels ferits

No solament no fa ni la més mínima autocrítica respecte de l'actuació de la policia en les protestes per la sentència del Suprem, sinó que menysprea els manifestants ferits greument quan diu que el resultat de les lesions no predetermina la proporcionalitat de la policia.

ESCRITOR

Carles Torras Premi Just Manuel Casero

Nascut a Eivissa i amb residència a Formentera, ha estat el guanyador de la 39a edició del premi de novel·la curta Just Manuel Casero amb l'obra *Els cossos elèctrics*, que serà publicada per l'editorial Empúries. El jurat ha destacat la qualitat de la majoria dels textos presentats.

DIRECTOR DE CINEMA

Ken Loach Combatiu i solidari

El veterà cineasta anglès estrena avui *Sorry we missed you*, un film en què s'endinsa en el problema de l'explotació laboral dels treballadors autònoms. "Sento solidaritat pels meus personatges", ens diu en una entrevista el director de cinema, combatiu contra les noves formes d'explotació.

EDITORIAL

Models policials a millorar

El judici de l'1-O ja va mostrar al món que el model policial català i l'espanyol eren molt diferents. Un element clau des de les manifestacions del 15-M, la introducció de l'àrea de mediació en la policia catalana, no va ser no ja no compartida sinó ni tan sols entesa pels seus companys de la Policia Nacional o la Guàrdia Civil. I aquests dies, aquesta evidència ha tornat a quedar palesa amb l'ús de les bales de goma, prohibides al Principat, però també, i sobretot, amb la reacció dels comandaments davant d'algunes de les imatges de mala praxi que s'han vist. Més enllà de recordar a la població que la policia s'ha vist atacada de forma virulenta i que ha hagut de fer moltes hores de més, els comandaments dels Mossos han demanat perdó per les actuacions no reglamentàries i han obert una investigació específica per a quinze d'elles. A l'altra banda, el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Maslaska, assegurava ahir mateix que no hi havia res a revisar. El ministre defensava això tot i haver vist cops de porra al cap, tot i que hi ha quatre persones que han perdut un ull per pilotes de goma o que alguns dels agents s'han retratat al costat de banderes franquistes, per exemple. A banda d'avançar que els polícies, com va passar amb els de l'1-O, serien condecorats.

Tot el que ha succeït fa pensar que cal que els models policials, sobretot pel que fa a seguretat pública, han de millorar. En el cas espanyol, i més enllà de demanar-los que segueixin les normatives catalanes, cal avançar cap a una policia molt més moderna, molt més europea. Però en el cas català, i més enllà d'aclarir responsabilitats de tot tipus quan n'hi hagi, aquesta seria una bona ocasió per debatre, sense apriorismes, com millorar els operatius policials d'aquesta mena.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Nou organisme
El Consell per la República, l'organisme que vol internacionalitzar el procés català "sense cap 155", arrenca pilotat per Puigdemont i Comín.

10
anys

Detencions
Baltasar Garzón ordena l'ingrés a la presó de l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, Bartomeu Muñoz, i també de Lluís Prenafeta i Macià Alavedra.

20
anys

Protesta silenciosa
El PNB, EA i EH participaran en una concentració silenciosa per protestar per la detenció de la dirigent i exnegociadora d'ETA Belén González Peñalba.

Full de ruta

Ferran Espada

El Halloween del 10-N

El debat sobre castanyada o Halloween arriba enguany en plena campanya del 10-N. Una repetició electoral amb ingredients zombi: veus d'ultratomba al Valle de los Caídos, el probable retorn de Casado de la mort i el demoscòpic creixement del terrorífic feixisme ultraspanyolista de Vox. Però que ningú pateixi, també tindrem castanyes i sembla que Albert Rivera aposta per la tradició nostrada. També el PSOE opta per la disfressa de terror. Amb una campanya basada en una mòmia i les amenaces constants de Pedro Sánchez a la Generalitat, estil ogre. O amb el ministre de l'Interior remonent els morts a les seves tombes faltant el respecte a les víctimes del terrorisme quan assegura que la violència del País Basc va tenir menys impacte que la de Catalunya. Davant d'això, el PSC s'ha venut l'ànima al PSOE i això explica –la falta d'ànima– que Miquel Iceta rebutgi grollerament visitar Oriol Junqueras a la presó. Ara bé, no m'interessa l'aspecte moral sinó el polític. I el rebuig a visitar Junqueras s'emmarca en el fet que el PSC ha decidit mirar de vampiritzar vots a Cs. A l'abril els socialistes es van quedar a tres diputats d'ERC, que va guanyar les generals. Arrabassar aquesta primera plaça als republicans suposaria una victòria unionista a Catalunya que podria ser demolidora per a l'independentisme. I també es veu des del PSC com una pista d'enlairament d'Iceta cap al Palau de la Generalitat, on es veu, si l'independentisme perd la majoria absoluta, utilitzant la via d'aliances Frankenstein –com la de l'Ajuntament de Barcelona amb Colau i Valls o la de la Diputació de Barcelona amb JxCat– que va deixar molts independentistes de pasta de moniato. I que va situar ERC –més enllà de municipis secundaris on s'imposa el localisme– en l'enemic a batre en les grans institucions del país: ajuntaments de Barcelona, Tarragona i Lleida i Diputació de Barcelona. Les urnes diran, però caldrà esperar també –de gustant uns bons panallets– si Sánchez es fot la castanya o no. I en cas de guanyar si tria truc o tracte. El truc de la gran coalició unionista amb el PP i Cs. O el tracte del govern d'esquerres en diàleg amb l'independentisme en què ERC tindria un paper decisiu. Si és que Sánchez assumeix que el conflicte no s'arregla amb quatre caramels i gominoles sinó acordant d'una vegada una solució democràtica per a Catalunya. Ja ho veurem.

Tribuna

Jose Rodríguez. Sociòleg

Adeu procés, hola conflicte

Si els interessos de l'Estat espanyol estiguessin en mans d'actors racionals i democràtics, el procés hauria acabat fàcilment fa anys amb un referèndum en què s'enfrontaria una certa democratització i modernització de l'Estat de les autonomies enfront d'un futur incert d'una república catalana. Aquest referèndum el podia guanyar l'Estat espanyol amb força facilitat fent callar per dècades el moviment independentista i reduint el seu suport a uns percentatges semblants als previs al 2012.

SI ELS INTERESSOS DE L'ESTAT ESPANYOL estiguessin en mans d'actors racionals però que no poguessin fer aquest referèndum, haurien mantingut el conflicte en un nivell molt baix, atenent només els actes efectius de ruptura de l'Estat i no responent als intents simbòlics dels independentistes i contraatacant amb política, de la de veritat. Una realitat tangible sempre és millor que un somni que no passa d'elements simbòlics. En canvi els interessos de l'Estat espanyol es troben en

una oligarquia d'alts funcionaris de l'Estat, que vetllen més per mantenir la seva quota de poder postfranquista que per defensar els interessos de l'Estat, i per les elits econòmiques que es beneficien del BOE i que inclou els principals mitjans de comunicació privats de l'Estat i les principals empreses de l'Íbex 35.

QUALSEVOL POLÍTIC ESPANYOL que intentés parlar d'una solució política al conflicte català signaria el seu suïcidi polític immediat. Massa anys utilitzant Catalunya com a boc expiatori dels problemes de cohesió i de consistència del projecte polític del nacionalisme espanyol (i de nacionalistes en són pràcticament tots els partits d'àmbit estatal), com per ara aturar els llops contra Catalunya. D'altra banda, els independentistes estem atrapats en una situació en què el que busquem és una solució política, però encara estem encallats just per sota del 50% de suport a

la nostra causa, i el creixement, que existeix, és agònicament lent. Al mateix temps l'Estat no ens pot derrotar, només reprimir i esperar que ens rendim. Ni nosaltres estem disposats a abandonar, ni ells a cedir. Ni nosaltres tenim la força per trencar el bloqueig de l'Estat, ni ells la capacitat perquè renunciem.

ENTREM EN UNA FASE EN QUÈ EL CONFLICTE es torna més dur. Les sentències només indiquen que la repressió anirà a més. I els independentistes estem demostrant que la por no ens atura. Hem perdut la por a les càrregues policials, per molt excessives que les facin: hem perdut la por a la repressió policial i a la persecució judicial. Ens esperen anys molt durs, fins que aconseguim desfer aquest empat de forces a favor nostre, mantenint el conflicte polític. Ja no tindrem fulls de ruta, ni plans mestres, sinó la simple determinació de resistir i guanyar una guerra de desgast llarga. A l'altre costat ningú vol negociar, al nostre costat ningú vol renunciar a seguir la lluita. Adeu al procés, hola conflicte.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Epidèmia consumista

■ Com cada any, a mesura que el dia s'escurça i les temperatures baixen, s'incrementa no sols el risc d'agafar un constipat o una grip, també la probabilitat que la febre consumista ens toqui de ple ja sigui amb el virus Black Friday o amb qualsevol altre virus promocional engegat pel gran comerç electrònic o tradicional. El problema de la massiva propaganda en forma d'ofertes i promocions engegada per les grans superfícies i canals de distribució, és que tot sovint deixa fora de joc el petit comerç tradicional, que majoritàriament no pot competir contra els gegants del sector, que juguen amb un clar avantatge en la seva primera divisió.

Veig amb preocupació com el petit comerç que dona vida als nostres barris i ciutats, i del qual depenen moltes famílies, va desapareixent a ritme trepi-

dant engolit pels grans actors, que cada cop s'emporten un tall més gran d'un pastís abans repartit i on ara al petit comerç tan sols li queden engrunes.

Voldria, doncs, a través d'aquesta carta, conscienciar els consumidors de la importància que el petit comerç sigui viu, motiu pel qual, quan la febre consumista ens arribi, caldria que també a ells els tinguéssim presents.

MARTÍ GASSIOT GARRIGA
Barcelona

In-justícia?

■ Justícia. Una paraula que tothom sap què vol dir però que ningú sap explicar. És un mot que cadascú interpreta al seu gust i de la forma que més li convé, o és el que es demostra en aquest país. És fàcil buscar la definició al diccionari, però quan es compara el que es diu amb el que passa en l'actualitat t'adones de dues possibilitats. O bé el dic-

cionari està equivocat, o bé el sistema judicial, que en teoria ens representa, està en una decadència absoluta. La societat actual està vivint amb els ulls tapats i està dirigida per unes mans anònimes igual que unes marionetes. Formem part d'una contínua paradoxa caracteritzada per la injustícia de la justícia. Una ironia que, pel que sembla, no té intenció de desaparèixer.

ROGER FLOREZ GARCÍA
Xerta (Baix Ebre)

Minoria?

■ El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, menteix quan parla de "la minoria de catalanes que quiere la independència" [sic]. No sabem quants catalans volen la independència, però si, tal com diuen, som la meitat de la població, ¿se'n pot dir minoria, del 50%? Els unionistes repteixen que el moviment independentista va de baixa (al-

guns, fins i tot, tenen la barra de dir que està "en fase terminal"), però les dues grans manifestacions d'aquests últims dies ens aporten dades significatives: la unionista del dia 27, organitzada per Societat Civil Catalana, en la qual participaren persones vingudes de diversos punts d'Espanya, no arribà ni a una quarta part del nombre de persones que havien participat en la independentista del dia abans. I això sense comptar les cinc marxes per la llibertat, posteriors a la sentència dels presos, que van sortir de diferents poblacions de Catalunya i, un cop a Barcelona, van sumar més de mig milió de persones.

Si volen saber el nombre de persones que volem la independència, només cal que ens comptin. I això vol dir, ras i curt, fer un referèndum.

MONTERRAT FARRÀS OLIVERAS
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“L'independentisme i la ultradreta comparteixen un mateix model i una mateixa visió de la societat”

Pedro Sánchez, PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

Tribuna

Jaume Sobrequés i Callicó. Historiador

Sí a la violència. Quina?

Ho va dir ja fa uns anys, basant-se en una rigorosa anàlisi del passat, aquell que és el més eminent historiador català contemporani: la història posa de manifest de manera inequívoca que l'alliberament dels pobles i nacions oprimides per un estat colonial ha acostumat a ser inseparable de l'exercici de la violència legítima, va escriure Josep Fontana. El concepte de violència ha pres formes diferents a aquella que la immensa majoria de gent identifica amb l'existència de la lluita armada, amb morts i ferits, amb destruccions materials irreparables, i també amb atemptats, execucions, desterraments, terrorisme i, en definitiva, amb esdeveniments qualificats de violents. Per bé que aquesta mena d'accions de força ha assolit a llarg o mitjà termini resultats alliberadors, no poden ser, en aquests inicis del segle XXI, considerades un model a seguir.

ESTÀ EN L'ÀNIM DE LA CIUTADANIA, dels analistes polítics i dels historiadors, que, al llarg del segle XX, han existit, a l'Índia o a Nord-amèrica, per exemple, formes de violència resistencial d'una immensa eficàcia per aconseguir determinats objectius, la independència d'una nació o la fi de la discriminació racial. Aquestes, que no tenien com a prioritari la violència física, no han pogut, però, evitar situacions de caràcter agressiu. Àdhuc refusant, per ineficàcia i perquè els vents bufen en una altra direcció estratègica, aquesta manera de fer, l'alliberament de Catalunya no es pot limitar al fet que alguns massa sovint s'omplin la boca defensant, sense matisos, tàctiques contràries a les accions violentes, sense replantejar-se què vol dir, en el cas català, la no-violència com a camí per assolir la separació d'Espanya i el reconeixement dels drets democràtics del nostre poble. Cal, doncs, cercar altres manifestacions de la violència “pacífica”, de la reivindica-

ció intransigent, de la defensa aferrissada dels drets nacionals propis. Delimitar la frontera entre les dues formes de violència –la que no convé ni és viable i aquella que conté el germen alliberador– és el gran objectiu no només de la política catalana dels partits independentistes, sinó també de les accions massives impulsades per les poderoses organitzacions cíviques, que han arrelat amb força en la vida quotidiana de Catalunya. Atès que cada dia sento una major aversió al discurs d'aquells que, sense cap responsabilitat i, en la majoria dels casos, sense assumir cap risc personal, ens diuen i diuen als responsables polítics –a través de consells tan ben intencionats com inútils– allò que s'ha de fer, vull limitar-me a constatar un fet: sense una determinada acció violenta, en la versió a la qual m'he referit, mai Catalunya assolirà el seu alliberament. Correspon, doncs, als polítics definir el marc i els límits de la “violència” amb l'Estat; de les formes de resistència també “violentes” que caldrà exercir davant del tancament feixista

“Correspon, doncs, als polítics definir el marc i els límits de la “violència” amb l'Estat; de les formes de resistència també “violenta”

al diàleg i a la negociació i, en definitiva, quadrar el cercle i acomplir, a través de la “violència” pacífica, però més ferma i diferent de la que prediquen en un llenguatge reiteratiu, avorrit, carregós i d'una gran inutilitat tant la major part de la classe política com els dirigents socials.

NO PARLEM DE LA VIOLÈNCIA DE L'ESTAT espanyol amb Catalunya en forma de deutes i incompliments pressupostaris, de detencions de centenars de catalans, de processament d'uns quants centenars més, de tenir empresonats els dirigents elegits democràticament, de mantenir el president de Catalunya a l'exili? Això no és violència? I, per ara, no han matat, ni torturat, ni eliminat físicament ningú. Si Espanya pot exercir de manera activa la violència amb Catalunya i trobar-ho normal dins d'un estat de dret, què hem de fer nosaltres, ni que sigui a través d'una “violència” pacífica? La seva no ho és, de pacífica. Populars, Socialistes i Ciutadans són partits violents. L'independentisme, sense claudicacions i apujant el to de la defensa del país, no ho ha de ser. Per bé que, al llarg de la història, els esdeveniments de qualsevol caràcter mai no es repeteixen de manera mimètica, sí que en l'anàlisi històrica podem trobar idees útils per exercir aquesta “violència” necessària per aconseguir els nostres objectius nacionals. En qualsevol cas, aquelles accions de masses realitzades fins avui, essent necessàries i modèliques, s'han demostrat poc útils. Han estat més un exercici de dignitat col·lectiva que no pas un instrument per aconseguir la llibertat del país. No dic a uns i altres què han de fer, ni com han d'activar la nova “violència”, que impulsi un gir de 180 graus a la colossal energia que ha cremat, no diré que en va, el poble català en els darrers anys. Han arribat els temps de la nova “violència”.

De set en set

Òscar Palau

Por del dia

L'estat espanyol té por. Molta. No pas por que a Catalunya hi hagi grups que provoquin aldarulls al carrer, que ja ha demostrat que no té cap

manera a reprimir amb la mateixa contundència que si només volguessin votar en un referèndum d'autodeterminació –amb una complicitat ara dels Mossos en què cal exigir que la investigació arribi fins al final–, ni por d'un esclat de violència per un problema de convivència, ni encara menys por que cap sobirista activi res que s'assembla a un grup terrorista. No en pot tenir cap, de por, d'això, perquè sap que no hi ha cap perill real que res d'això passi, per molt que s'esforci per terra, mar i aire a fer creure que sí, i en el fons hi indueixi. Del que de debò té por l'Estat, i per això s'esforça tant a inventar-se un perill imaginari, és del que li és i serà impossible de controlar mai: que amplíssims sectors de la ciutadania surtin al carrer i exerceixin el dret de manifestació, de vaga, de manera ferma, pacífica i massiva, per denunciar al món que estan farts de vexacions dels poders estatals, i emprenguin accions de desobediència civil (fins i tot avalada pel Suprem) per protestar contra una sentència que va condemnar més de dos milions de persones i exigir a l'Estat, ja no la independència, sinó tot just que sigui a parlar. Com que és això el que li fa por, i sap que no es pot perseguir de cap manera que no sigui vulnerant tots els drets fonamentals, s'inventa que Tsunami Democràtic és una organització terrorista i la investiga com si fos ETA, o veta la xarxa exterior del govern que explica al món com volen aixafar el clam d'una majoria de catalans, això només per citar dos exemples d'ahir.

L'Estat no té por dels aldarulls de les nits posteriors a la sentència, sinó de les multitudinàries accions pacífiques que es fan, i se seguiran fent, de dia. Tinguem-ho clar per saber on incidir.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El PSOE parla ara de federalisme en el programa

El PSC força a incloure'l i Sánchez s'excusa dient que la versió publicada no era definitiva

Vaga amb seguiment desigual en l'educació

Un grup d'universitaris comencen una acampada a la plaça Universitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Miquel Buch Conseller d'Interior

“Ens equivoquem, parlant d'ordre públic i no de la sentència. Aquest és el relat de l'Estat espanyol”

INVESTIGACIÓ • “Alguna actuació policial no s'ajusta realment als protocols establerts” **POLICIA NACIONAL** • “Nosaltres anunciem una autoauditoria. Aquí és on es veuen els dos models, els conceptes d'un model policial i de l'altre” **MARLASKA** • “Pot decidir condecorar qui vulgui. I el condecorat decideix si hi va” **DIMISSIONS** • “Abandonar el barco seria d'una gran irresponsabilitat”

Xevi Xirgo
BARCELONA

El conseller d'Interior, Miquel Buch, analitza en aquesta entrevista (que és un resum de la que s'emet avui per El Punt Avui TV, a les 9 h i a les 15 h) la situació política que viu el país després de la sentència de l'1-O.

Com està?

Molt bé. Preocupat, però, per la situació que passem.

Quina va ser la seva primera reacció en saber la sentència?

De dolor, de profund dolor. Perquè hi ha implicades persones que conec però també persones amb qui tinc una amistat forta, teixida al llarg de molts anys. Per tant dolor, molt dolor. I ràbia.

El seu predecessor en el càrrec, Quim Forn, és un dels que és a la presó. Aquesta situació el condiciona? Hi pensa?

Em va condicionar molt quan em van demanar que fes de conseller d'Interior, perquè tots sabem que aquest és un departament controvertit, criticat i on sovint no s'entén la feina que fem. En una situació normal potser hi hauria donat una volta més, però sabent que en Quim era a la presó no vaig dubtar en cap cas. Per en Quim, pel país, pels que són a la presó i pels que són a l'exili.

I, vist on és ara, faria marxa enrere?

Faria el mateix.

Diu que aquesta sentència li va provocar dolor. La resposta que hi ha al carrer, per tant, la comparteix? L'entén? Com ho viu?

Qualsevol responsabilitat política genera contradiccions internes sempre. No només en política. Quan fas de pare o a la teva feina a vegades el que voldries fer no és el que toca fer. I al Departament d'Interior és un exemple claríssim que a vega-

des ho voldries fer d'una altra manera, o no ho voldries fer, simplement. Però la responsabilitat està per sobre de tot. I quan un té una responsabilitat política, el que ha de fer és exercir-la amb rigor i fortalesa. Quan se't genera alguna contradicció s'ha de superar.

Han anunciat el que n'han dit “la major investigació interna” del cos de Mossos. Arriba tard, però, aquesta decisió?

D'aquests episodis fa 11 dies, només 11 dies. I hi ha dos mons que cal separar: el de la immediatesa de les notícies i la feina seriosa i rigorosa d'un cos policial.

Però algunes imatges de l'actuació policial ja feien mal d'ulls des del primer dia, no? O no n'hi feien a vostè?

Moltes de les imatges d'aquests últims dies m'interpel·len en positiu. M'interpel·len en positiu les de la gentada caminant per les carreteres on els Mossos

d'Esquadra van garantir plenament la seva llibertat d'expressió i de manifestació. De forma negativa, hem pogut veure que hi havia persones, una immensa minoria, que en lloc de manifestar-se buscaven un enfrontament directe amb la policia. Llavors és quan la policia ha d'actuar. Algunes de les imatges d'actuacions policials s'ha de valorar si s'ajusten als protocols establerts, és cert. És el que estem fent, com es fa en altres àmbits de l'administració pública. Des del primer dia recollim imatges i n'hi ha centenars.

Vol dir que no s'ha emprat massa contundència, per no dir violència, en algunes actuacions policials?

Hi ha centenars, milers d'imatges. Alguna actuació policial no s'ajusta realment als protocols establerts. Per això, mentre s'està procedint a la valoració i tramitant-la, ja s'han anunciat 15 casos en què s'ha iniciat el tràmit d'investigació.

El conseller Miquel Buch, fotografiat ahir a les dependències d'Interior
■ JOSEP LOSADA

La decisió d'obrir aquesta investigació, la pren pressionat?

No, perquè és una feina que els Mossos ja fan de manera permanent. Són una policia d'una elevada qualitat, i saben que estan fiscalitzats pel mateix cos, pel Departament, per la Generalitat de Catalunya, pel Parlament, pels mitjans de comunicació i per la societat en general.

Deia aquest cap de setmana a ‘La Vanguardia’ que no podia permetre que li prenguessin el control dels Mossos. És per això que hi va haver un excés de zel? Per evitar que fos interpretat com que els Mossos no actuaven amb contundència?

No, en cap cas. Vostès han pogut veure com el cos dels Mossos és atacat per tota mena de partits, per Vox, Cs, la CUP... El conseller d'Interior té l'obligació

L'APUNT

La resposta dels jutges de trinxera

Mayte Piulachs

Els jutges i jutgesses, com qualsevol persona, tenen la seva ideologia, i el que se'ls demana és que aquesta no taqui le seves resolucions, en les quals no només apliquen la llei, sinó que la interpreten. Les 28 ordres de presó provisional dictades a Catalunya en les darreres dues setmanes pels jutges de guàrdia arran dels disturbis registrats després de la sentència del Su-

prem poden respondre a la pressió ambiental que l'ordre públic no estava garantit per dos cossos policials, amb permís fins i tot per humiliar. Ara, els jutjats que assumiran les investigacions han de filar més prim, i contrastar la certesa dels atestats policials, i si és possible aprovar mesures menys lesives. Són els jutges de trinxeres, els més propers als ciutadans.

de protegir el cos dels Mossos d'Esquadra. Per què? Doncs perquè fa molts anys que estan treballant amb una alta qualitat, amb les seves virtuts i els seus defectes. I hem d'apel·lar a les virtuts i corregir els defectes.

Vostè sap que els Mossos van ser criticats per l'Estat per una suposada inacció durant l'1-O. Podria ser que s'hagi actuat sota aquesta 'síndrome de l'1-O'? L'1-O van actuar tal com va marcar la resolució judicial que se'ls va manar. I que era fer la feina d'una manera determinada. I ells van complir. I és per això que dins dels Mossos hi ha una certa incomprensió; perquè hi ha més de setanta persones que estan encasades judicialment per complir una resolució judicial.

Quan se sabran les conclusions de la investigació interna? Estem parlant de setmanes, de mesos...?

Segurament algunes se sabran aviat. En d'altres el procés serà més llarg. No és el mateix una actuació en què estem parlant d'un agent molt concret que està sol que una actuació en què hi ha més agents. S'ha de parlar, per tant, amb els seus responsables, amb els agents, s'ha de fer una procés...

El ministre Grande-Marlaska els ha felicitat i ha dit que Mossos i Policia Nacional havien actuat "com un sol cos". Vostè, quan sent el ministre lloant la feina dels Mossos i dient que són "un sol cos", què en pensa? El que li puc dir és que aquest dissabte els Mossos van actuar perquè no ho fes la Policia Na-

cional a la Via Laietana. La Policia Nacional estava protegint les seves instal·lacions a la Via Laietana. I els Mossos es van interposar entre la Policia Nacional i els manifestants perquè el cos dels Mossos d'Esquadra té els seus protocols, les seves garanties, la seva forma de treballar, que són diferents dels de la Policia Nacional. Es va decidir que fos el cos dels Mossos el que actués i no ho fes la Policia Nacional per evitar mals majors.

El protocol també és diferent quant a l'ús de les pilotes de goma.

El Parlament de Catalunya va fer una recomanació al cos dels Mossos d'Esquadra, però no va prohibir l'ús de pilotes de goma a altres cossos policials que actuessin a Catalunya. Els Mossos s'adapten al que li mana el Par-

lament, però altres cossos no ho fan perquè no tenen l'obligació de fer-ho.

Però al ciutadà tant li és qui les dispara, no? N'ha parlat amb el ministre Marlaska?

Vam parlar dels seus protocols, perquè tenim dos cossos diferents, amb uns protocols diferents, una formació diferent, amb unes eines diferents, actuant en un mateix dispositiu i per tant s'ha d'intentar treballar conjuntament el màxim possible. Però ara per ara encara no som un estat independent i no és el Parlament de Catalunya el que ha de decidir sobre la Policia Nacional, que depèn del Congrés i de l'Estat espanyol.

La investigació que fan vostès sobre el cos dels Mossos, l'hauria de fer també el ministre

El país ha respost a una sentència que troba injusta. Malauradament, els partits no ho han fet

Han tingut dos anys per preparar la resposta i no ho han fet, i això ha generat frustració

Les declaracions de Paluzie em van sorprendre. No va fer cap agraïment als Mossos

Marlaska per als agents de la Policia Nacional?

Aquí és on es veuen els dos models. Quan diem que Catalunya és diferent d'Espanya, que el poble català és diferent que l'espanyol, ens basem en conceptes i realitats. I aquí es veu el concepte d'un model policial i un altre. Nosaltres anunciem que per ser millors ens fem una autoauditoria, i veiem una altra cara de la moneda que diu que tot va funcionar perfectament i que no cal la revisió.

L'haurien de fer?

La meua recomanació és que qualsevol actuació policial sigui sempre revisada. En una situació de normalitat democràtica, qualsevol cos ho hauria de fer, es digui Mossos d'Esquadra, es digui Policia Nacional o es digui Guàrdia Civil, o Gendarmeria.

Passa a la pàgina següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Miquel Buch Conseller d'Interior

Ve de la pàgina anterior

Llavors, quan ahir sentíem el ministre dient que no revisarà res, què pensa? Que Marlaska s'equivoca?

Jo constato dos models diferents d'entendre el que és un país, un cos policial... I la voluntat no és perseguir el cos dels Mossos d'Esquadra, ni perseguir els agents... la voluntat és ser un cos millor.

La gran presència policial en algunes manifestacions va alimentar la resposta?

Aquesta tesi que diu que el fet que hi hagi policia genera conflicte, jo l'he sentit per part d'alguns i la lamento absolutament. Perquè la policia el que fa és garantir la seguretat. Segur que hi ha partits que estarien més còmodes sense un cos policial, vivint en una societat sense un cos policial. Però a mi això no em dona seguretat. Jo crec que un cos policial, en una societat moderna, en una societat que es planteja ser un estat, hi ha de ser, ha de garantir la seguretat de tots els ciutadans. Per tant, que hi hagi policia no t'ha de generar inseguretat en cap cas. El que t'ha de crear inseguretat és quan veus gent que llança pedres contra la policia o que trenca rajoles de les voreres per llançar-les contra la policia, o que crema contenidors. Això sí que genera inseguretat.

I els furgons circulant a tota pastilla, la tàctica dels carrusells...?

És una pràctica que vam anunciar que deixava de ser efectiva, excepte en casos molt concrets. I com a tal, tal com es practicava antigament, no s'ha practicat en aquest cas.

S'ha plantejat visitar els ferits? Hem vist que Pedro Sánchez ho feia.

El que ha fet Pedro Sánchez és buscar un rèdit electoral, ha fet un xou mediàtic. I el mateix li dic dels partits catalans. El país ha respost a una sentència que considera que és injusta. El país ha respost. Malauradament, els partits polítics d'aquest país no han respost a la sentència. Hem tingut dos anys per preparar la resposta i no ho han fet, i segur que això ha generat frustració.

Vol dir que si els partits haguessin tingut preparada una resposta no hauria passat tot el que ha passat?

La gent ha patit una frustració. El poble ha patit una frustració, perquè els partits es van comprometre a proposar una següent etapa, un camí a seguir a

partir de la sentència, i això no ha succeït.

I aquesta frustració és la que ha generat també una part de la violència?

No ho vull associar. Però, vaja, jo parlo amb molts catalans i moltes catalanes i em transmeten també això, que els partits segurament els han fallat.

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va dir dies enrere que algunes imatges d'aquests dies han servit perquè el cas català aparegués a tot el món...

Aquestes declaracions em van sorprendre molt. Perquè amb l'ANC hem estat en permanent contacte per garantir la seguretat de les cinc marxes que es van plantejar a Catalunya. Hi estàvem en permanent contacte i amb voluntat de treballar conjuntament, amb mediació. I em van sorprendre les declaracions. Perquè en cap cas va fer esment a l'agraïment als centenars i milers de policies que van garantir que les seves manifestacions, les seves concentracions, les seves marxes, es produïssin amb absoluta normalitat. Això va generar frustració a molts dels agents, que van veure com hi ha persones que els critiquen per la feina que han fet uns companys, que pot ser encertada o desencertada. Això ha generat un punt de tristesa, veure com hi ha algú que és capaç d'anar contra un cos com és el dels Mossos d'Esquadra només per valorar unes imatges determinades, que a tots ens poden generar rebuig... Però el cos dels Mossos està format per 17.000 persones que cada dia s'aixequen per garantir la seguretat dels catalans i les catalanes.

El ministre Marlaska ha anunciat condecoracions per a tots els efectius. Això també inclou els Mossos? Qui té les competències en condecoracions?

Jo puc condecorar qui vulgui. Vostè pot condecorar qui vulgui. A partir d'aquí, el condecorat decideix si hi va o no hi va, i si s'ho mereix o no s'ho mereix. Qui marca el llistó de per què ha de ser condecorat i per què no, sigui un policia, un mestre, un metge o un futbolista, és qui dona, és qui atorga aquesta condecoració. Per tant, aquí jo no li puc dir si el ministre Marlaska ha de condecorar o no algú altre, això és competència seva.

Li preguntava, vaja, què en pensa, d'aquest anunci.

El que estem veient, sobretot pel que fa a l'Estat espanyol, i no parlo només del govern en fun-

Un moment de l'entrevista, que s'emeta avui a El Punt Avui TV ■ J. LOSADA

La CUP ha demanat la dimissió de tots els consellers d'Interior. Per tant...

cions, sinó també dels partits, és que estan pensant més en el 10-N que no pas en el que està passant en aquest país. I a Catalunya ens està passant el mateix. I al final, el relat, se l'està emportant l'Estat espanyol. El mateix representant de Bildu al Congrés, Jon Iñarritu, va explicar que a Catalunya ens estem equivocant, perquè quan ho centrem tot en un problema d'ordre públic estem comprant el relat que li interessa a l'Estat espanyol. El problema real són les sentències. I tots estem parlant d'ordre públic. Hem deixat de parlar d'urnes i sentències, i això li interessa només a l'Estat espanyol. Hem apartat del relat el dret a decidir el nostre futur. I ho fem per parlar d'ordre públic per culpa d'un grup molt minoritari que genera violència. La gran majoria de catalans i cata-

És evident que ha canviat el criteri judicial sobre la presó preventiva. Però no vull entrar-hi

lanes, independentistes i no independentistes, s'estan manifestant a Catalunya cada dia d'una forma pacífica, d'una forma cívica, d'una forma democràtica. I, sí, tenim una minoria que actua d'una forma no correcta, que actua amb violència, que genera imatges que no ens representen, als catalans i catalanes. Unes imatges que l'Estat espanyol ha sabut enfocar en aquesta minoria. I ens oblidem de la gran majoria. I de les sentències. I aquest, jo crec, és el relat de l'Estat espanyol. I és on, segurament, ens equivoquem. No ells, nosaltres.

La dimissió que li demana la CUP, també la troba electoralista?

La CUP demana la dimissió de tots els consellers d'Interior. Per tant...

No permetré, sense dades objectives, que perdem el control dels Mossos. No puc cedir al que ells volen

Li ha passat pel cap, però, dimidir, en algun moment?

Bé, aquests dies el que li puc dir és que m'hi passen moltes coses, pel cap; vas pensant de tot. Però, quan impera el seny, el que creus és que, en un moment de dificultat, abandonar el barco seria d'una gran irresponsabilitat. Imagini's vostè que està portant un vaixell, fa molta mala mar, molt de vent, el vaixell trontolla, tothom està preocupat i diu: "Sabeu què? Jo salto. Us espavileu." Aquí, qui està al capdavant soc jo i, ara per ara, la responsabilitat impera. No em passa pel cap abandonar el barco.

I el president Quim Torra n'hi ha parlat, de dimidir, en algun moment?

Hem tingut converses i, a ell, evidentment, li genera preocu-

Tebas utilitza el Barça-Madrid per crear, des d'un organisme espanyol, un relat fals. El partit no estava en perill

pació el que passa, el que pensa la societat, el que preocupa els catalans i les catalanes... Hem parlat més d'una vegada, és evident.

El carrer és ple de pintades que diuen "Buch, dimissió".

Forma part de la normalitat. Analitzi vostè el passat i digui'm un conseller o consellera d'Interior a qui no hagin demanat la dimissió. És una feina controvertida, aquesta.

Però ara li demanen responsabilitats també membres d'Esquerra, com ara Gabriel Rufián, que són d'un partit soci de govern... I li demana també responsabilitats l'ANC...

Respecte a això, com li deia abans, segurament el 10-N hi té molt a veure... Tothom està molt nerviós... Però, una vegada més, el problema no és el conseller d'Interior. El problema és que no s'ha explicat un pro-

jecte polític per a després de les sentències, que era un compromís que tenien els partits independentistes. I jo també hi soc, aquí dins, eh? El que no poden fer, però, és que, com que no s'ha donat un projecte polític per als catalans i catalanes, la culpa sigui del conseller d'Interior. Tothom s'ha d'autoavaluar, tothom s'ha de revisar i preguntar-se si ha pensat més en el 10-N que no pas a donar una resposta a unes sentències que han estat molt dures.

Moltes detencions han acabat amb els detinguts en presó preventiva. Què en pensa?

Sobre l'actuació dels jutges, precisament perquè soc conseller d'Interior, i perquè jo també estic enmig de processos judicials, no en parlaré. Hi ha altres consellers que en poden parlar. I el govern, que ja ho ha fet.

Té la sensació, però, que hi ha hagut un canvi de criteri en les decisions judicials?

És evident. Ho constato, amb relació al mateix delictes temps enrere i en l'actualitat. Ha canviat? Sí. Però no vull entrar en les decisions judicials.

El felicita el ministre Marlaska i se'l critica a Catalunya. És una posició incòmoda, no?

Jo intento complir de la millor forma que puc, encara que em generi contradiccions. Si vostè em pregunta si m'agradaria ser el conseller que perd la competència en seguretat integral del cos dels Mossos d'Esquadra, doncs no. Rotundament, no. Perquè és molt important la feina que fan els Mossos i no se'ls ha de valorar per unes imatges concretes.

L'amenaça de perdre les competències en seguretat planeja constantment?

El 155 va tancar una línia vermella, no? A tot Espanya, sols hi ha tres comunitats autònomes que tenen competència en seguretat ciutadana, i en presons, solament una. Per tant, l'amenaça és permanent i només cal remuntar-se a setmanes abans de la sentència, amb govern, el PP, Vox i Ciutadans, tots amenaçant amb el mateix. Volem prendre aquestes competències i el control dels Mossos? Miri, jo soc el conseller d'Interior i el que no faré mai, mai, és permetre-ho sense dades objectives. I no n'hi ha cap ni una, perquè és un desig i un anhel d'ells. Al cap i a la fi, aquest país també s'ha construït amb el cos dels Mossos d'Esquadra, i aquest país s'està plantejant caminar cap a l'estat independent amb el cos dels Mossos, vetllant per la seguretat amb un model propi. El que no puc fer jo és cedir al que ells volen per perdre un pilar fonamental de la societat com és tenir seguretat.

S'ha sentit incomprès?

Quan un està al Departament d'Interior no pot perdre temps pensant si se sent incomprès o se sent malament. Saps que tens una feina que genera incomoditats i fas una feina, ja ho he dit altres vegades, que genera contradiccions. Per tant, l'únic que pots fer és continuar, sabent que estàs fent el que et toca fer i com fer-ho el millor possible.

Fa pocs dies vam veure un registre policial a l'Associació Catalana de Municipis, que vostè presidia temps enrere. Li busquen les pessigolles?

No sé si busquen les pessigolles o busquen alguna altra cosa. Però sigui com sigui tinc tota la confiança del món en la feina que vam fer i en tota la gent que treballava en aquella casa. Perquè vam aconseguir tenir un equip humà que es va desviure pels ajuntaments de Catalunya, es van desviure per fer el que els alcaldes i alcaldesses ens demanaven i, per tant, l'únic que tinc són paraules d'agraïment i de confiança cap a l'ACM. I, per descomptat, la confiança absoluta que vam complir amb tot el que es demanava i que no vam fer res que no haguéssim de fer.

Creu que acabarà investigat per alguna actuació?

Molt probablement.

I intueix per quina?

No. Però, el procés de l'1 d'octubre com a president de l'ACM, el mantenen viu... I jo les vegades que faci falta aniré a explicar-me i a dir què vaig fer i què vaig deixar de fer.

El vam veure dimarts a la llotja del Camp Nou. S'hauria d'haver ajornat el Barça-Madrid?

Vaig anar justament al Camp Nou per transmetre la garantia que el partit contra el Madrid del dissabte 26 es podria haver jugat, com ja havia dit prèviament. El president de la lliga, el senyor Tebas, ha tingut posicions polítiques determinades orientades cap a un costat, dient que no es podia jugar per un tema de seguretat. I per això no és. Els Mossos d'Esquadra garanteixen la seguretat d'aquell partit com ho han fet sempre, perquè aquest no és el primer Barça-Madrid de la història. Dimarts Tebas va dir que aquest partit era una qüestió d'estat. Per tant, ja no és un tema de seguretat. Que ell utilitzi el Barça-Madrid, des d'un organisme de l'Estat espanyol, per crear un relat fals, ho podem criticar i lamentar. Però el que no pot ser és que es posi en qüestió la professionalitat del cos i la seguretat del partit, que en cap cas va estar en perill. Tampoc la dels seguidors. Per tant, ho vaig trobar una falta de respecte, i vaig anar al camp del Barça per dir que el camp és segur i que no s'hi val a enverinar tot el que enverinen i que hi incloguin el Barça-Madrid.

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES, 1 DE NOVEMBRE

TEATRE **18:00h - Quina Feinada**
Amb Roger Pera i dirigida per Ventura Pons
Foment Cultural i Artístic
Passeig del Terraplè, 49
Molins de Rei

DISSABTE, 2 DE NOVEMBRE

PINTURA **19:00h - Obra recent d'Antoni Marsal**
Inauguració de l'exposició
Amics de les Arts i Jovenuts Musicals de Terrassa
amicsdelesarts-jimm.cat
C/ Teatre, 2
Terrassa

TEATRE **19:00h - Vides de Gos**
Amb l'actriu Marta Angelat
Societat Cultural Sant Jaume
socsantjaume.cat
Carrer de la Riera de Sant Pere, 147
Premià de Dalt

MÚSICA **20:30h - PAVVLA en concert**
Entrades a 15€ i 12€
Orfeó Lleidatà
orfeolleidata.cat
Sant Martí, 60-62
Lleida

DIUMENGE, 3 DE NOVEMBRE

CIRC **18:00h - Kabarete**
A càrrec de l'Associació de Circ Kabarete
Lluïsos d'Horta
www.luisoshorta.cat
Carrer de Felip i Codina, 7
Barcelona

MÚSICA **19:00h - Volem (si volem)**
Espectacle de música i poesia en clau combativa
elcentregracia.cat
Carrer Rios de Ollano, 9
Barcelona

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:
XTAC.ATENEUS.CAT
ATENEUS.CAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Vídeo de la detenció de la Xènia, la noia que va ser arrossegada i detinguda, al carrer de les Jonqueres, el 18 d'octubre ■

Marlaska nega abusos policials, mentre que alguns empresonats ho sostenen

■ El ministre assegura que “no li consta que s’hagin vulnerat protocols”, però l’OSPDH el desmenteix ■ Una de les detingudes per la Policia torna al jutjat avui

M. Piulachs
BARCELONA

El ministre de l'Interior en funcions, Fernando Grande-Marlaska, va afirmar ahir que no li consta “que s’hagi vulnerat cap protocol d’actuació” per part de les forces policials durant els disturbis dels últims dies a Catalunya, mentre que ha exalçat “la professionalitat” de la Policia Nacional, la Guàrdia Civil i els Mossos d’Esquadra. En una entrevista a Catalunya Ràdio i responent la pregunta de si la policia espanyola revisaria la seva actuació després que el govern hagi anunciat que analitzaria les actuacions dels Mossos en 15 casos de suposada mala praxi, el ministre va sostenir: “Com a administració de l’Estat tenim avaluació contínua per veure com es pot millorar en termes d’eficàcia i eficiència.”

L’Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans (OSPDH), de la Universitat de Barcelona, que dirigeix Iñaki Rivera, va contradir obertament el ministre de l’Interior en assegurar ahir que inicia un “nou dispositiu” per fer el seguiment de les 28 persones en presó preventiva a Catalunya pels alda-

El policia ferit, cap a Vigo en avió

L’agent de la unitat d’intervenció policial (UIP) Iván Álvarez, ferit el 18 d’octubre en els disturbis a la Via Laietana de Barcelona després de la sentència del Suprem, serà traslladat pròximament en un avió medicalitzat del Ministeri de Defensa des de la capital

catalana a un hospital de Vigo, el seu lloc d’origen. Així ho van indicar fonts policials a EFE, que han precisat que l’estat de l’agent millora i això permet que pugui ser traslladat fins a la seva ciutat natal. Ja a Vigo, ingressarà a l’hospital universitari Cunqueiro.

rulls i que han relatat haver patit abusos policials. L’Observatori assegura que visitarà els empresonats i analitzarà la seva detenció, trasllat al furgó policial, la comissaria, jutjat de guàrdia i la presó, en coordinació amb les seves defenses i famílies. En les primeres visites, l’Observatori alerta que alguns dels empresonats “han relatat violència policial, especialment a la prefectura de la Via Laietana” per part d’agents de la policia espanyola. “Pallisses, sang a les parets, humiliacions sexistes, escorcoll amb nu integral sense bata, etc.”, piulava ahir l’Observatori, que detalla que de tot en farà un informe.

En l’entrevista, Marlaska va declarar: “El moviment independentista català és pacífic, això ha de quedar absolutament clar

i no hi ha cap dubte, però aquest exercici per part de l’independentisme violent radical no es pot amagar, perquè fem molt de mal a la democràcia.” El ministre va lamentar “profundament” les lesions d’importància, com ara la pèrdua d’ulls per bales de goma que han patit quatre persones en dues setmanes, però hi va afegir que d’això no se’n pot inferir “la proporcionalitat o no de l’actuació de la policia”, que està relacionada “amb la violència exercida, a la qual ha de respondre amb els mitjans que tenen en un estat de dret”.

Acta de les pertinences

Un dels casos polèmics realitzats per la policia espanyola és el de la Xènia García, la veïna de 22 anys de Caldes de Malavella detinguda al carrer de les

Jonqueres de Barcelona el 18 d’octubre i enviada a la presó l’endemà. El vídeo d’un veí de com uns agents l’arrosseguen pels cabells i la piquen és un dels que s’ha fet viral, i que el seu advocat, Benet Salleras, ha aportat com a prova. La jutgessa que assumirà el cas, que és diferent de la que va fer-la empresonar, ha acceptat que la Xènia torni a declarar avui al jutjat per tal que s’hi identifiqui i reforci el seu testimoni que va ser detinguda quan marxava de la zona i van arribar els diferents furgons policials. La magistrada també ha acceptat de requerir a la policia espanyola que l’informi de si va aixecar acta de les seves pertinences en detenir-la, ja que en anar al jutjat van posar-li una bola de petanca i altres materials, segons la defensa.

Per la seva part, Adifi i el sindicat de maquinistes Semaf han denunciat davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i a la fiscalia els “sabotatges” a les línies ferroviàries que s’estan succeint i que “posen en perill la integritat física dels qui hi viatgen”. S’indica que acumulen uns 200.000 viatgers afectats. ■

Budó demana a Calvo que la policia no tiri bales de goma

■ Presidència demana al govern de l’Estat que investigui l’actuació de la seva policia les últimes setmanes

La consellera Budó, en una imatge de dimarts, en la roda de premsa després del Consell Executiu ■ ACN

Redacció
BARCELONA

Que la Policia Nacional no dispari pilotes de goma si hi ha aldarulls i que s’investiguin les actuacions en què ha participat aquest cos en les diferents operacions d’ordre públic de les darreres setmanes a Catalunya. Aquestes són les dues peticions que ahir va demanar la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, a la vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, a través d’una carta. Budó va demanar a Calvo que segueixi els passos que ha fet la Generalitat respecte de l’acció policial en les protestes de les últimes setmanes i que el Ministeri de l’Interior i els cossos policials que en depenen “duguin a terme una investigació interna de característiques similars a la catalana, que actuï amb el rigor exigit davant els casos de possible mala praxi i, alhora, faci públiques les seves conclusions”. En tot cas, demana

que el govern de l’Estat “plantegi al Congrés la creació d’una comissió d’investigació”.

En la carta enviada a la vicepresidenta espanyola, Budó indica que “algunes de les imatges” d’aquests dies (de l’actuació de la Policia Nacional) “han donat la volta al món, han remogut consciències i han generat alarma social”. La consellera de la Presidència demana que es prohibeixi

La frase

“Algunes de les imatges d’aquests dies han remogut i han generat alarma social”

Meritxell Budó
CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA

beixi l’ús de les pilotes de goma durant els aldarulls, que els Mossos ja tenen prohibides. Budó diu que “és inajornable” la coordinació per poder donar una “resposta satisfactòria”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia renuncia ara a perseguir Rovira a Suïssa

■ El ministeri públic oblida per ara la secretària general d'ERC perquè és en un territori aliè a l'euroordre
■ No reclama Serret ni Gabriel perquè són casos de desobediència ■ Actua contra Comín, Puig i Ponsatí

David Portabella
MADRID

Si al jutge instructor Pablo Llarena se li ha permès la llicència judicial de decidir quin acusat vol perseguir i en quin moment fer-ho i en quin moment deixar de fer-ho en la instrucció del judici del procés, ahir la fiscalia de l'Estat va fer també la seva particular selecció entre els polítics exiliats i va renunciar a perseguir per ara la secretària general d'ERC, Marta Rovira, pel fet de ser a Suïssa, un país on no regeix l'automatisme de l'euroordre. A més d'ella, la fiscalia s'oblida també de reclamar l'entrega de Meritxell Serret a Bèlgica i d'Anna Gabriel a Suïssa perquè entén que totes dues afronten com a molt un cas de desobediència que no comporta presó.

Després del cofoisme amb què el Madrid oficial ha acollit les condemnes a penes d'entre 9 i 13 anys dels líders del procés, la por és ara que l'Estat espanyol

visqui una humiliació global a la UE que s'inauguri amb la no entrega de Carles Puigdemont per Bèlgica, tot i que ja existeix la condemna ferma del Tribunal Suprem a Oriol Junqueras i la resta de líders polítics i socials. L'escenari d'un revés europeu a Madrid és el previst per experts com ara el magistrat emèrit del Suprem José Antonio Martín Pallín, que dona per fet que la justícia belga no lliurarà el president ni per sedició ni per malversació.

Anticipant un possible revés immediat, la junta de fiscals del Suprem opta per no perseguir Rovira, de moment. Si bé entén que la secretària general d'ERC hauria de ser reclamada per sedició –al judici l'acusació dels fiscals era per rebel·lió–, l'equip fiscal esperarà un estudi “més detallat” del cas, atenent les “característiques especials” de Suïssa, per no estibar-se de bon principi contra el país helvètic

Rovira amb Puigdemont al vídeo enregistrat per animar a participar en la Diada ■ ACN

El TC suspèn el pla d'acció exterior de la Generalitat

La presentació d'un recurs al Tribunal Constitucional és un camí asimètric: quan ho fa un govern autònom en contra d'una llei estatal, la llei impugnada continua en vigor; quan ho fa l'Estat, el fet impugnat és suspès *ipso facto*.

Això és el que ahir va succeir amb el pla d'acció exterior i relacions amb la UE de la Generalitat, impugnat per Pedro Sánchez i deixat en suspens pel TC amb la seva mera admissió a tràmit del conflicte de competències estatal.

La Generalitat podrà ara formular al·legacions, però la seva acció exterior es veu compromesa perquè el TC no té cap termini per resoldre el fons de la qüestió i pot dilatar *sine die* la decisió de si anul·la el pla estratègic.

abans de saber la sort que tindrà amb Puigdemont en una jurisdicció de la UE basada en la confiança mútua com la belga.

En el cas de Meritxell Serret –que era consellera d'Agricultura–, els fiscals conclouen que el seu cas és assimilable als de Carles Mundó, Meritxell Borràs i Santi Vila, ja que el delictes pel qual se la podria condemnar seria el de desobediència, que als tres consellers jutjats els va suposar una pena d'un any i vuit mesos d'inhabilitació i una multa. En el cas de Gabriel (CUP), la fiscalia no va exigir mai a Llarena l'euroordre perquè entenia que ella era desobedient i prou.

Com Turull, Rull i Bassa

Si fins ara Llarena s'ha concedit la llicència de perseguir Puigdemont –la vista ha estat ajornada fins al 16 de desembre– i prou, la fiscalia preveu instar-lo a cursar euroordres contra Toni Comín i Lluís Puig, a Bèlgica, i contra Clara Ponsatí, al Regne Unit, perquè a tots tres els troba susceptibles de rebre una pena de dotze anys de presó, igual que les de Jordi Turull, Josep Rull i Dolors Bassa. En tots els casos, com evidencia la vicepresidenta, Carmen Calvo, amb l'amenaça a Bèlgica de represàlia diplomàtica, el poder executiu i el judicial confien no rebre una humiliació com la de Schleswig-Holstein. ■

La Guàrdia Civil titlla de grup terrorista Tsunami

■ L'Audiència Nacional fa bloquejar l'accés a l'aplicació de l'organització

Redacció
BARCELONA

La plataforma de desenvolupament de programari GitHub, pertanyent a Microsoft, ha bloquejat l'accés i funcionament de l'aplicació de Tsunami Democràtic per ordre de l'Audiència Nacional, que investiga aquesta organització per delictes de terrorisme. La Guàrdia Civil va comunicar a l'empresa de desenvolupament l'ordre de l'Audien-

cia Nacional en un escrit que ahir va fer públic la plataforma i en el qual s'expliquen les raons adduïdes pel jutge Manuel García Castellón per al bloqueig de l'aplicació. Des d'aquesta aplicació s'han anat convocant protestes a Catalunya després de la sentència del procés.

Pel jutge, Tsunami Democràtic és “una organització criminal que impulsa la comissió d'atacs terroristes” a Catalunya i que el seu objectiu principal és coordinar aquestes accions i disturbis. Per a aquest objectiu, segons el jutge, es val de l'aplicació que aporta informació sobre el desenvolupament

dels disturbis i permet que els usuaris es comuniquin entre ells.

El jutge de l'Audiència Nacional Manuel García Castellón ja va ordenar el tancament del web de Tsunami el 18 d'octubre passat. Amb aquesta nova ordre, reclama que s'inutilitzi l'aplicació.

Davant d'aquesta decisió, Tsunami Democràtic va publicar ahir a través de les xarxes socials un manual per descarregar i actualitzar l'aplicació des de Telegram. També va fer públic un comunicat en què deplora que la Guàrdia Civil el titlli d'“organització criminal” amb “finalitats terroristes”, ja que

El web de Tsunami Democràtic ja el van fer tancar el 18 d'octubre ■ ACN

es reivindica com un “moviment ciutadà” que exerceix “drets fonamentals” amb una actitud que s'emmarca “en la més estricta no-violència”.

Segons la seva opinió, el text en el qual la Guàrdia Civil dona trasllat a Git-

Hub de la decisió judicial està “ple de falsedats” ja que els pretén assimilar a una “organització criminal” per haver organitzat “dues accions al carrer”. En aquest sentit, considereu que l'esmentat escrit respon a “un nou pas re-

pressiu” de l'Estat, al qual acusen d'“equiparar la llibertat d'expressió i el dret a la protesta amb actes de terrorisme”. “Les acusacions són una vulneració flagrant de drets fonamentals”, van subratllar ahir. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

‘Sit and talk’ demanaven a Sánchez els centenars d’independentistes concentrats a les portes de l’edifici Cúbic de Viladecans ■ QUIQUE GARCIA / EFE

Sánchez acusa sobiranisme i ultres de negar la pluralitat

■ El líder del PSOE diu que la policia ha plantat cara a “un atac dels violents a la ciutadania” ■ Iceta obvia el federalisme i aplaudeix Buch com l’únic membre del govern que ha estat a l’altura

Xavier Miró
BARCELONA

Reconeixent per endavant que podia tractar-se d’una afirmació polèmica, el president en funcions i candidat del PSOE a La Moncloa, Pedro Sánchez, afirmava ahir en un míting a Viladecans: “No hi ha gaires diferències entre la ultradreta i el que diu l’independentisme més recalitrant; que només existeixen una Catalunya i una Espanya. Per sort, la realitat és molt més plural.” Sánchez ho afirmava en el segon acte preelectoral de les darreres setmanes a Catalunya, on és previst que tanqui la campanya el divendres 8 per primer cop des que lidera el PSOE.

Dirigint-se a l’auditori com “la Catalunya oblidada i relegada pel govern, que no es resigna a sentir-se estrangera a la seva prò-

pia terra”, Sánchez va assegurar que preveien la resposta que hi hauria a la sentència del Suprem i va defensar la dura actuació de la policia: “Quan vaig veure un regidor de la CUP amb una samarreta amb Marlaska i Cunillera vaig pensar: hem fet bé la feina.” El candidat del PSOE va negar el que és evident: que els aldarulls van ser enfrontaments entre manifestants i policia. Segons la seva versió, “el que hi ha hagut ha estat un atac dels violents a la ciutadania” davant del qual Mossos i Policia Nacional s’haurien vist obligats a actuar.

Reafirmant el seu relat electoral que totes les altres forces de dreta i esquerra volen impedir un govern del PSOE, Sánchez va fer una crida “a concentrar tot el vot al partit socialista i desbloquejar la situació a Espanya”, una Espanya que

Les frases

“L’independentisme ha comès un error: subestimar la fortalesa de la democràcia espanyola”

Pedro Sánchez
CANDIDAT DEL PSOE A LA MONCLOA

“No és cap dret cremar contenidors, intentar bloquejar una estació o un aeroport”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“Tota negociació implica concessions. La valentia en política és prendre decisions difícils d’explicar”

Joan Pañella
PRES. CLUB EMPRESARIS VILADECANS

Protesta de centenars de persones a les portes de l’acte

Centenars de persones convocades per Pínic per la República es van manifestar ahir en protesta per la presència del president espanyol en funcions en el míting de precampanya a Viladecans. Ja des d’una hora abans de l’acte programat per a les set del vespre, els concentrats protestaven amb crits de “Llibertat presos polítics” i “Independència” davant de les tanques i el cordó policial instal·lat pels Mossos d’Esqua-

dra a les portes de l’edifici Cúbic de Viladecans, on tenia lloc l’acte preelectoral. Els manifestants protestaven en el punt d’arribada dels autocars que portaven els militants i simpatitzants socialistes a assistir al míting. Amb l’arribada de la comitiva de Pedro Sánchez a la zona, els crits dels manifestants anaven dirigits al PSC i al PSOE amb consignes com “Vergonya PSC” o “PSOE PP la misma mierda es”. L’operatiu pre-

ventiu dels cossos policials va ser amplíssim tenint en compte que es van desplaçar a la zona una quinzena de furgonetes de la Brigada Mòbil dels Mossos, vuit de la Policia Nacional, a més de policia local i cinc vehicles dels Mossos. Van tallar tots els carrers al voltant de l’edifici a una distància de dos xamfrans. Iceta va acusar l’independentisme de voler boicotejar els actes de la resta de partits en aquesta campanya.

tant els independentistes com la dreta volen “dèbil”. Si governessin PP, Cs i Vox, segons Sánchez, “Puigdemont i Torra els farien l’onada”.

En una referència a l’exhumació de Franco, Sánchez va defensar que es va fer “amb respecte a la família” perquè “l’Espanya que hem construït és fruit del perdó però no serà fruit de l’oblit”, i es va comprometre a reparar “la memòria de totes les víctimes” del franquisme. Per acabar va prometre als socialistes catalans una sortida al conflicte basada en “la convivència, la trobada i la fraternitat”, sense fer cap referència a la proposta federal o plurinacional de l’Estat.

Tampoc el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, es va referir en cap moment a un federalisme que el PSOE ha decidit fer desaparèixer de la campanya per no donar a Espanya cap imatge de mollesa davant l’independentisme ni de concessió a Catalunya. La solució al conflicte passa, per Iceta, per protegir els drets de tots, “garantir la unitat d’Espanya” i fer “bona política” a través del diàleg. “No és cap dret cremar contenidors, intentar bloquejar una estació o un aeroport”, va retreure Iceta a unes protestes que va relacionar indistintament amb la violència per agrair l’actuació dels Mossos d’Esquadra, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. Però també la del conseller d’Interior, Miquel Buch, que va considerar l’únic dirigent del govern català que ha estat a l’altura: “No tolerarem el desordre públic, la inseguretat.”

Empresaris volen diàleg
Coincidint amb la visita de Sánchez, el Club d’Empresaris de Viladecans va demanar-li valentia per abordar un diàleg amb Catalunya que garanteixi l’estabilitat econòmica i social, i li va fer arribar la seva inquietud. “No es pot imaginar una solució que no sigui fruit del diàleg i l’acord entre parts, i tota negociació per definició implica fer concessions. La valentia en política és prendre decisions difícils d’explicar però imprescindibles per defensar els interessos de tots els ciutadans, i no només els propis”, explicava el president de l’entitat, Joan Pañella. ■